

[Statsministeren.]

fører ved en lejlighed som denne er så nøgtern og realitetsbetonet? Men går jeg videre og ser bort fra den del af den ærede ordførers tale, der udelukkende var beregnet til udvortes brug, må hans bemærkninger om regeringens kreditpolitik og de af ham postulerede følger af denne politik vel siges at være hans og hans partis hovedangreb på regeringen.

Det ærede medlem var særlig bekymret for prisudviklingen og produktions- og beskæftigelsesforholdene, og derfor var det vel her rigtigst at se lidt på disse spørgsmål. Da den nuværende regering tiltrådte, var de to største opgaver at bekæmpe det voksende underskud på betalingsbalancen og modvirke den inflationsagtige udvikling i det hjemlige prisniveau. Der opnåedes da også enighed under vinterens og forårets kriseforhandlinger om at begrænse befolkningens købekraft. Men skulle de byrder, man ved de gennemførte foranstaltninger måtte lægge på befolkningen, ikke bæres forgæves, måtte man naturligvis samtidig søge at lukke de kanaler, hvorigennem købekraft pumpes ud.

Dette at skulle nedsætte forbruget er absolut ikke populært. Men nødvendighedens lov var i så henseende over os. Som ofte påpeget har vort bytteforhold med udlandet været det dårligste i dette århundrede. Hele den krigsøkonomi, der med uhyggelig hast fulgte i Koreakrigens kølvand, ramte os hårdere end de fleste andre, fordi vi savner de råstoffer, hvis priser på grund af oprustningen skød næsten lodret i vejret. Vi behøver i så henseende kun at tænke på varer som kul, jern, stål, bomuld, uld o. s. v.

Eksportpriserne på de varer, vi producerer, er nu stigende. Ikke tilstrækkeligt, det skal villigt indrømmes, men dog stigende: æg stiger med 33 pct., flæsk 15—16 pct. og smør $7\frac{1}{2}$ pct.

Denne forbedring i priserne på dansk eksport i forbindelse med den i sidste samling vedtagne lovgivning, hvis fornemste mål var at rette betalingsbalancen op og virke bremsende på inflationen, begynder nu at sætte sine spor, spor, som jeg mener også det ærede medlem kan glæde sig over. Det er resultater, som vi i fællesskab kan være bekendt.

Må jeg erindre om, at underskuddet på betalingsbalancen, der under den foregående regerings sidste periode var stigende fra måned til måned, nu er begyndt at falde, og vi har grund til at vente, at bedringen vil holde sig — hvis ikke udefra

kommende begivenheder griber forstyrrende ind. Men det ville selvsagt gøre hele det sidste års indsats illusorisk, hvis vi på baggrund af den opnåede begyndende bedring slækkede på foranstaltningerne.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen talte om stigende arbejdsløshed og faldende produktion. De foreliggende arbejdsløshedstal underbygger imidlertid ikke det ærede medlems påstand. I april 1950 var ledighedsprocenten 4,0, i april 1951 var den 3,7; i maj og juni finder vi samme ledighedsprocent i 1950 og 1951, nemlig henholdsvis 2,2 og 1,7. Fra juli sætter en meget beskeden stigning ind.

I juli 1950 var procenten 1,8, i juli 1951 2,3, i august 1950 1,5, i august 1951 2,4, i september 1950 2,2, i september 1951 2,9. Da de faktiske tal således modsiger det ærede medlem, griber han til noget, jeg vil betegne som så luftigt som arbejdsmarkeds-kommissionens skøn over ledigheden ved årets udgang.

Ser vi på produktionen, finder vi, at statistisk departements indeks for produktionsmidler er 190 for september i år mod 185 ved samme tid i fjor, altså en stigning, medens indeks for konsumvarer er beregnet til 156 for september i år mod 170 sidste år. Disse tal viser, at regeringens politik har medført en forskydning i produktionen fra forbrugsvarer til produktionsmidler.

Den forskydning af arbejdskraften, som denne ændring nødvendiggør, kan forårsage en midlertidig ledighed, og det ærede medlem hr. H. C. Hansen spurgte, hvorledes regeringen tænkte sig denne nødvendige flytning af arbejdskraften. Her er spørgsmålet nu i hvert fald ikke alene, hvad regeringen tænker sig, men derimod, om det ærede medlems parti vil medvirke til at nedbryde nogle af de skranker, der i dag lægger sig hindrende i vejen for naturlige bevægelser på arbejdsmarkedet.

Vedrørende boligbyggeriet skal jeg for mit vedkommende kun sige, at når henses til det byggeri, der af forsvarsmæssige grunde er nødvendigt, og som også socialdemokratiet finder påkrævet, ville jeg egentlig gerne se, hvor det ærede medlem kunne finde egnet arbejdskraft til at iværksætte mere civilt byggeri end allerede sket. Og hvad angår priserne på nye boliger, stiller jeg gerne regeringens politik på dette område overfor den forrige regerings.

Hvordan ser regeringen på muligheden af at standse prisstigningerne? spurgte det ærede medlem hr. H. C. Hansen og mente ikke, at regeringen kunne tage æren af det stedfundne fald i engrospristallet. Jeg er